

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Horváthné dr. Nagy Ildikó ügyvéd által képviselt felperes, a dr. Péchy Kristóf ügyvéd által képviselt alperes ellen, biztosítási szolgáltatás teljesítése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2010. március 11. napján meghozott, 2.G.41.414/2006/49. számú ítélete ellen, a felperes részéről 53., míg az alperes részéről 52. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 100.000 (százezer) forint másodfokú perköltséget.

A ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2003-ban egy ... gyártmányú nyerges-vontatót lízingelt. A lízing cég az alperessel casco biztosítási szerződést kötött, amely alapján az alperes kockázatvállalása lopás kárra is kiterjedt. A biztosított járművet a biztosítás időbeni hatálya alatt ismeretlen tettes eltulajdonította. A gépjármű vezetője a rendőrségen feljelentést tett, azonban ebben sem a gépjármű leállításának helyét, sem pedig eltűnésének időpontját nem a valóságnak megfelelően jelölte meg. Vallomását több alkalommal módosította, végül előadta a valóságnak megfelelő tényeket. A felperes a káreseményt az alperesnek ugyancsak a valóságtól eltérő adatokkal jelentette be, utóbb azonban bejelentését a tényleges helyszín és időpont előadásával pontosította. A lízing cég az alperessel szemben fennálló követelését a felperesre engedményezte.

A felperes módosított keresetében 4.513.500 Ft biztosítási szolgáltatás és kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes ellenkérelmében azért kérte a kereset elutasítását, mert elsődlegesen vitatta a biztosítási esemény bekövetkezését, másodlagosan a bejelentési

kötelezettség elmulasztására, illetve a kárbejelentés késedelmére alapítva mentesülésre hivatkozott.

Az elsőfokú bíróság a módosított kereset szerint marasztalta az alperest. Úgy foglalt állást, hogy a perben rendelkezésre álló adatok alapján annak ellenére aggálytalanul megállapítható a biztosítási esemény bekövetkezése, hogy a felperes alkalmazottjának korábbi vallomásai egymásnak ellentmondók voltak. Megállapítható volt ugyanis, hogy a gépjármű leállításának helyét és idejét azért adta elő korábban a valóságtól eltérően, hogy ezzel a családjá előtt leplezze, miszerint a káresemény időpontjában nem fuvar feladatot látott el. A kárbejelentés késedelve miatt a Ptk. 544. § (2) bekezdése alapján azért nem látott lehetőséget az alperes mentesülésére, mert a büntetőeljárás adatai, valamint a perben rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a biztosítási esemény bekövetkezése megállapítható volt. A bejelentési kötelezettség elmulasztása miatt Ptk. 540. § (3) bekezdése alapján sem mentesítette a szolgáltatás alól az alperest, mert erre okot adó körülményt nem tudott bizonyítani. Kiemelte az elsőfokú bíróság, hogy a biztosítási szerződés az indítókulcsokkal való elszámolásra vonatkozó kötelezettséget nem tartalmazott, az pedig nem nyert kétséget kizáró bizonyítást, hogy a felperes a kulcsok kezelése és megőrzése során olyan mértékben súlyosan gondatlanul járt volna el, amely a biztosítási esemény bekövetkezéséhez vezetett.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, annak részbeni megváltoztatását, a kereset elutasítását kérve. Az elsőfokú bíróság döntését megalapozatlanság miatt támadta. Elsődleges álláspontja szerint az a körülmény, hogy a felperes alkalmazottja több alkalommal egymástól eltérően adta elő a biztosítási esemény bekövetkezését, ezen belül a gépjármű leállításának helyét, és idejét, olyan körülmény, amely megkérdőjelezi a biztosítási esemény bekövetkezését. Emellett arra hivatkozott, hogy a ... módosított casco biztosítás 14. pontja értelmében a kárbejelentési késedelem miatt mentesül a biztosítási szolgáltatás teljesítése alól, mivel a káresemény bekövetkezés tényleges időpontjának és helyszínének késedelmes bejelentése megnehezítette a káresemény körülményeinek felderítését. Kifogásolta emellett, hogy az elsőfokú bíróság a Ptk. 540. § (3) bekezdése alapján sem állapította meg a mentesülés bekövetkezését. Hangsúlyozta, hogy a gépjármű futásteljesítményével nem áll összhangban a leadott kulcsok használatja.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az első fokú ítélet helybenhagyására irányult.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és az irányadó jogszabályok helyes alkalmazásával helytálló indokok mellett hozta meg érdemi döntését is. Ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján, helyes indokaira utalással helybenhagyta.

Az alperes fellebbezésében foglaltakra, figyelemmel az alábbiakat emeli ki:

Az elsőfokú bíróság a perben rendelkezésre álló bizonyítékoknak a Pp. 206. § (1) bekezdésén alapuló, okszerű mérlegelésével állapította meg, hogy F. Zs., valamint K. F. azért adták elő több alkalommal is a valóságtól eltérően a káresemény bekövetkezésének időpontját és helyét, mert nem kívánták családjuk előtt feltárni, hogy nem fuvar feladatot láttak el. Ebből helyesen vontak le azt a következtetést, hogy a perben rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható a biztosítási esemény bekövetkezése. Az első fokú ítélet indokait kiegészítve hangsúlyozza az ítélet tábla, hogy a biztosítási esemény helyére és idejére vonatkozó, egymásnak ellentmondó előadások általában aggályossá teszik a biztosítási esemény bekövetkezését. Az adott esetben azonban az említett személyek különböző előadására életszerű magyarázatot adtak azok az indokok, amelyeket az elsőfokú bíróság feltárt, és helyesen értékelt. Az ítélet tábla nyomatékkaal értékelte azt a körülményt, hogy a feljelentés időpontjában, amikor a felperes alkalmazottja a lopás helyszínét és időpontját valótlannal adta elő, nem volt sem a felperesnek, sem alkalmazottjának tudomása a biztosítási szerződésről. Ezáltal kizárható, hogy a helyszín és időpont valóságtól eltérő megjelölésével a biztosítási esemény látszatát kívánták volna kelteni.

Ezért nem tévedett az elsőfokú bíróság a biztosítási esemény bekövetkezésének megállapításakor.

Arra is helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy az alperesnek a Ptk. 544. § (2) bekezdésén alapuló mentesüléséhez azt kellett volna bizonyítania, miszerint a kárbejelentés késedelme miatt lényeges körülmények váltak kideríthetetlenné. A biztosítási esemény bekövetkezésének helye, és időpontja ha késedelmesen is, de kideríthető volt. Az pedig nem nyert bizonyítást, miszerint a kárbejelentésnek a szabályzatban meghatározott időn belüli bejelentése esetén az elkövető személye felderíthető vagy az eltulajdonított gépjármű fellelhető lett volna. Ennek bizonyítatlanul maradása a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján bizonyításra köteles alperes terhére esik a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján.

Az alperesnek a Ptk. 540. § (3) bekezdés szerinti mentesüléshez azt kellett volna bizonyítania, hogy a felperest változás bejelentési kötelezettség terhelte a kulcsokkal összefüggésben. A nem vitás peradatok szerint a felperes a vontatót 2003-ban, használtan vásárolta, és mintegy 30-40.000 km-t tett meg vele. Ezzel a futásteljesítménnyel nem áll ellentétben az igazságügyi szakértő által megállapított, egyébként a gépjármű teljes futásteljesítményéhez képest alacsonynak tekinthető futásteljesítmény. Így az esetleges új kulcs beszerzésére minden bizonnyal még a felperes tulajdonszerzését megelőzően került sor. Ezáltal a gépjármű kulcsai tekintetében a biztosítási szerződés hatálya alatt nem állt be olyan változás, amelyet a felperesnek be kellett volna jelentenie. Ezért az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül állapította meg, hogy az alperes a Ptk. 540. § (3) bekezdése alapján sem mentesülhet.

Az alperes fellebbezése nem vezetett sikerre, ezáltal pervesztes lett. Ezért a Pp. 239. §-a folytán a fellebbezési eljárásban is irányadó Pp. 78. § (1) bekezdése

alapján a költségeit maga viseli, továbbá köteles megtéríteni a felperes másodfokú perköltségét.

, 2011. január 19.

Dr. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke Dr. Németh László s. k. előadó bíró Dr. Lente Sándor s. k. bíró